

საქმე # 080100118002277586

საქმე №1/ბ-171-2018წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

12 აპრილი, 2018 წელი

ქ.ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა

პალატის მოსამართლე ვერა დოლიძემ

ზეპირი მოსმენის გარეშე, ქუთაისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ დ----- ვ-----ს სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე (გამოძიების №0-----) **გ----- ქ-----ის მიმართ** (პირადი №6-----), საქართველოს მოქალაქის, დაბადებულის 1-----, უმაღლესი განათლების მქონის, დაოჯახებულის, ნასამართლობის არმქონის, რეგისტრირებულის ქ-----ში, ფაქტობრივად მცხოვრების ქ-----ში, დანაშაულისათვის, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის "ბ" ქვეპუნქტით.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი :

ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 14 თებერვლის განაჩენით:

გ----- ქ-----ე ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის "ბ" ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 250 (ორას ორმოცდაათი) საათის ოდენობით.

გ----- ქ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმდა.

მსჯავრდებულ გ----- ქ-----ის მიმართ დაკისრებული

საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის მოხდაზე კონტროლი დაევალა იმერეთის პრობაციის ბიუროს.

განაჩენის მიხედვით, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ გ-----
ქ-----ემ ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორეს მიმართ ძალადობა,
სისტემატური შეურაცხყოფა, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური
ტკივილი და ტანჯვა, რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით
გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის
თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, რაც გამოიხატა შემდეგში:
გ----- ქ-----ე მეუღლეს – გ----- გ-----ეს 2017 წლის ოქტომბრის
თვიდან 2017 წლის დეკემბრის თვის ჩათვლით, კვირაში თითქმის სამჯერ
აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას. დაზარალებული აღნიშნული ქმედების
შედეგად განიცდიდა ტანჯვას.

ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 14 თებერვლის
განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ქუთაისის რაიონული
პროკურატურის პროკურორმა დ----- ვ-----მ, რომელმაც ითხოვა
გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილების შეტანა და მსჯავრდებულ გ----- ქ-----
-----ისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნა, შემდეგ გარემოებებზე
მითითებით: ოჯახში ძალადობა არის გახშირებული და ხშირად ხდება
სხვადასხვა შემზარავი ფაქტები ოჯახის წევრებს შორის არსებული
კონფლიქტის ნიადაგზე. შესაბამისად, პრევენციის მიზნით, აუცილებელია
აღნიშნულ ძალადობრივ დანაშაულზე მკაცრი რეაგირება და
საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის შესრულება ვერ
უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების შესრულებას. ამასთან,
განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ის გარემოება, რომ მოცემულ
შემთხვევაში სიტყვიერ შეურაცხყოფას ადგილი ჰქონდა სისტემატურად.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო სასამართლომ საქართველოს სისხლის სამართლის
საპროცესო კოდექსის 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილის შესაბამისად, ზეპირი
მოსმენის გარეშე განიხილა სააპელაციო საჩივარი, შეისწავლა საქმის
მასალები, გააანალიზა სახელმწიფო ბრალმდებლის სააპელაციო საჩივრის
საფუძვლიანობა და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ მისი მოთხოვნა არ უნდა
დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

სააპელაციო სასამართლომ მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარის მიერ
წარმოდგენილ ერთმანეთთან შეთანხმებულ მტკიცებულებათა
ერთობლიობით, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, კერძოდ:
დაზარალებულის – გ----- გ-----ის, ასევე მოწმეების – არასრულწლოვან ნ--

-- ქ-----ის და ნ---- ქ-----ის გამოკითხვის ოქმებით, სასამართლო-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნით და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებებით, გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება, რომ გ----- ქ-----ემ ნამდვილად ჩაიდინა გასაჩივრებული განაჩენით მისთვის ბრალად შერაცხული ქმედება – ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორეს მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა, რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, ე.ი. დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის "ბ" ქვეპუნქტით, რასაც სადავოდ არც მხარეები ხდია.

რაც შეეხება სახელმწიფო ბრალმდებლის მოთხოვნას მსჯავრდებულ გ----- ქ-----ისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნის შესახებ, სააპელაციო სასამართლო მას არ იზიარებს უსაფუძვლობის გამო და აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის შესაბამისად, სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. ამ მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზნის რეალიზაციას არა სასჯელის სიმკაცრე, არამედ მისი გარდუვალობა განაპირობებს. მთავარია, არა დამნაშავის მკაცრად დასჯა, არამედ ის, რომ დანაშაულის შემთხვევა არ დარჩეს სათანადო რეაგირების გარეშე და ეს რეაგირება იყოს დამნაშავის პიროვნების, მის მიერ ჩადენილი ქმედების, მის მიმართ არსებული შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებების მაქსიმალური სიზუსტით შეფასების შესაბამისი.

ამასთან, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას. საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლომ 2015 წლის 24 ოქტომბრის №1/4/592 გადაწყვეტილებაში განმარტა, რომ, ვინაიდან, თავისუფლების აღკვეთის საპირწონე არის შეზღუდული თავისუფლება, ის უნდა გამოიყენებოდეს მხოლოდ მაშინ და მხოლოდ იმ ხანგრძლივობით, როდესაც და რამდენადაც ეს უკიდურესად აუცილებელია დემოკრატიულ საზოგადოებაში. თავისუფლების აღკვეთა წარმოადგენს რა ადამიანის თავისუფლების შეზღუდვის უმკაცრეს ფორმას, ამა თუ იმ ქმედებისათვის სასჯელის სახით მისი გამოყენება უნდა მოხდეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ეს აუცილებელია ქმედების სიმძიმის, მოსალოდნელი საფრთხეების, დანაშაულის ჩადენის კონკრეტული გარემოებების, დამნაშავის

პიროვნებისა და სხვა ფაქტორების გათვალისწინებით, როდესაც თუ არა საზოგადოებისაგან პირის იზოლირება, შეუძლებელი იქნება მისგან პოტენციურად მომდინარე სხვა საფრთხეების განეიტრალება და სასჯელის მიზნების მიღწევა და თუ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის მიზნის მისაღწევად ობიექტურად საკმარისი არ არის პასუხისმგებლობის სხვა, არასაპატიმრო ალტერნატივები.

მოცემულ შემთხვევაში პირველი ინსტანციის სასამართლომ სასჯელის დანიშვნისას გაითვალისწინა დანაშაულის მოტივი და მიზანი, ქმედების საზოგადოებრივად საშიში ხასიათი, მასში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის პიროვნება, მისი პირადი და ეკონომიკური მდგომარეობა, წარსული ცხოვრება, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ, მხედველობაში მიიღო ის გარემოებები, რომ ბრალდებულმა აღიარა და გულწრფელად მოინანია ჩადენილი დანაშაული, იგი პირველად სასამართლოში, ოჯახური კონფლიქტის გამომწვევი მიზეზი იყო დაზარალებულის არასათანადო ქცევა და ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, ჩადენილი დანაშაულის ხასიათიდან (ინკრიმინირებული ქმედება არ შეიცავს ფიზიკური ძალადობის ნიშნებს) და ბრალდებულის პიროვნებიდან გამომდინარე, გ----- ქ-----ეს დაუნიშნა იმ სახისა და ზომის სასჯელი, რაც სრულად შეესაბამება როგორც მის პიროვნებას, ისე მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს და საკსებით უზრუნველყოფს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯელის მიზნების შესრულებას, როგორცაა ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება, დამნაშავის რესოციალიზაცია და სამართლიანობის აღდგენა.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო სასამართლო მიზანშეუწონლად მიიჩნევს მსჯავრდებულისთვის დანიშნული სასჯელის გამკაცრებას და თვლის, რომ სახელმწიფო ბრალმდებლის მიერ წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 14 თებერვლის განაჩენი გ----- ქ-----ის მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის "დ" ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1.ქუთაისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ დ----- ვ-----ს სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

2.ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 14 თებერვლის განაჩენი გ----- ქ-----ის მიმართ დარჩეს უცვლელად.

3.გ----- ქ-----ე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის "ბ" ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 250 (ორას ორმოცდაათი) საათის ვადით.

4.გ----- ქ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმებულია.

5.მსჯავრდებულ გიორგი ქ-----ისთვის დანიშნული საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის მოხდაზე კონტროლის განხორციელება, მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით დაევალოს იმერეთის პრობაციის ბიუროს.

6.განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიიქცევა სასამართლოს მიერ მისი გამოტანისთანავე.

7.განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (ქ.თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ.№32), მისი გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

/ვ.დოლიძე/